

Kristilliset teologit tuijottavat omaan napaansa

[Biblical Audio Commentary – The Naval Gazing of Christian Theologians](https://rumble.com/v5l4yn6-biblical-audio-commentary-the-naval-gazing-of-christian-theologians.html?e9s=src_v1_ucp)

Posted by Gary Ritter | November 1, 2024

https://rumble.com/v5l4yn6-biblical-audio-commentary-the-naval-gazing-of-christian-theologians.html?e9s=src_v1_ucp

Transkriptio:

Onko Jumalan Sana mustavalkoinen? Vai onko se harmaa, hämärä ja epämääräinen? Vaikka en ole koskaan kuvannut itseäni näin, ehkä olen vain liian fundamentalistinen lukiessani Raamattua. Oletan, että se voisi selittää sen, että uskon siihen, mitä Jumala sanoo, enkä yritä tehdä siitä jotakin, mitä se ei ole. Uskon myös Jumalan profeetalliseen sanaan, joka tuntuu nykyään katoavan ihmisten uskomusjärjestelmistä.

Onkohan olemassa vitsi, joka alkaa: ”Kymmenen teologia käveli huoneeseen keskustelemaan Jumalan totuudesta..”? Jos on, niin tiedät, mikä lopputulos olisi. Kymmenen erilaista tulkintaa Raamatusta.

Miten se on mahdollista? Eikö Jeesus halunnut yhteyttä Kristuksen ruumiissa? Hyväksyisikö Hän todella kristinuskon sisällä vallitsevan skisman, joka koskee... no niin... kaikkea? Kuitenkin tässä me olemme näissä viimeisissä päivissä - tai ainakin jotkut meistä uskovat niin, samalla kun toiset eivät - ja kaikista asioista seurakunta on melkein eniten jakaantunut kysymyksessä Israelista. Voisiko olla niin, että Paavalin varoitus Room. 16:17-18 on ehkä herännyt elämään tässä erimielisyydessä?

*Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta **vastoin sitä oppia**, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä. Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet.*

Pääasiallinen kiista siitä, miten Israelia tarkastellaan, johtuu siitä, että dispensationalistit ymmärtävät maata ja kansaa koskevat Jumalan lupaukset hyvin eri tavalla kuin liittoteologian kannattajat. Linaan Christianity Today -lehdessä 7. lokakuuta tänä vuonna ilmestynyttä [artikkelia](#), jossa sanotaan mm., että ”dispensationalismi ... odottaa juutalaisten palauttamista luvattuun maahan ennen Kristuksen paluuta”, kun taas ”liittoteologia ... tulkitsee Israelille annetut lupaukset - maa mukaanlukien - täyttyneiksi Kristuksessa”. Toisin sanoen kyse on erimielisyydestä erään Raamatussa selostetun keskeisen käsitteen ymmärtämisessä siitä, mitä Jumala aikoo Israelin tulevaisuudelle, jos hän yleensä aikoo mitään. Muuten - liittoteologia kulkee lähes aina käsi kädessä korvausteologian kanssa, jolloin seurakunta on uusi Israel, koska heidän ajattelussaan - Jumalalla ei ole enää lopullisia suunnitelmia ja tarkoituksia Israelin maata ja kansaa varten. Ne kaikki on sulautettu seurakuntaan ja seurakunta on anastanut Jumalan Israelille antamat lupaukset, eikä niitä enää voida soveltaa tuohon erilliseen kansakuntaan ja sen asukkaisiin.

Jos olet seurannut työtäni vähänkään, niin tiedät, mihin päädyn tässä asiassa. Se on hyvin pitkälti kiteytynyt Raamatun profeetalliseen tulkintaan, tai vaihtoehtoisesti sellaiseen, joka ei näe juurikaan arvoa tulevaa ennustavassa Jumalan Sanassa. Julistaako Raamattu, että Israel palaa maanpaosta ja asuu Pyhässä maassa, vai onko se vain valeutinen? Onko Raamatussa todisteita, että koska Jumala on kerran tuominut maailman, hän aikoo tehdä sen uudelleen? Vai onko Hän päättänyt olla kuin vanha kelloseppä, joka vetää kellon ja kävelee pois eikä palaa koskaan - antaen sen tikittää niin monta päivää kuin kellon veto riittää? Onko liittoteologiassa pimeä puoli, joka on paljastanut ruman päänsä? Voi sentään, olemme joutumassa syville vesille tämän kanssa!

Tämä pieni mietiskely sai alkunsa, kun luin artikkelin [Christianity Today kaasuvalottaa Israelia vuosi lokakuun 7. päivän terrori-iskun jälkeen](#), joka

tiivistää aiemmin lainatun. On olemassa löyhästi yhteen kudottu kristittyjen teologien ryhmä, joka tunnetaan nimellä *Kristityt keskustelevat Lähi-Idästä* (*Christian in Conversation on the Middle East = CCME*). Jotkut ovat tunnettuja nimiä tuossa yhteisössä, jotka harjoittavat ammattia ns. korkeamman oppimisen eri instituutioissa. No niin – alan jo ärtyä, eikö niin? Valitettavasti se ei ole autettavissa, koska se on ansaittua. Jos kuvittelisit konservatiivien ja liberaalien kokoontuvan keskustelemaan asioista yhteisymmärrykseen pääsemiseksi, et olisi väärässä olettaessasi, että lopputulos siirtäisi neulan kohti liberaalia. Kyseessä olisi tyypillinen tapaus Hegelin dialektiikasta, jossa teesi, antiteesi ja synteesi muodostavat kokonaisuuden. Käsittelin tätä pitkään kommentissa aiemmin tänä vuonna otsikolla [Compromise: The Devil's Hegelian Synthesis](#). Vahva, konservatiivinen tai kristillinen kanta siirtyy aina vasemmalle, jos siitä ei pidetä kiinni tiukasti. Vasemmistolainen näkökulma ei koskaan siirry oikealle.

Mieti, mitä tapahtuu ekumeenisessa "keskustelussa", jota kristityt käyvät muslimien kanssa ymmärtääkseen paremmin toisiaan. Kristinuskko on teesi. Islam on antiteesi. Mikä on synteesi? Se on näiden kahden sulautuminen krislamiksi, jossa todellinen kristinuskko on eksynyt ja Islam hallitsee sitä.

Näin se on myös Israelin kysymyksessä. En sano, että liittoteologiaan uskovat ovat liberaaleja, mutta sanon, että tinkimiset Israelia koskevasta dispensationalistisesta näkemyksestä, pehmentävät väistämättä sitä, mitä Jumala on Sanassaan selvästi sanonut. Se saa aikaan, että tuo näkemys siirtyy pois todellisista Raamatun ilmoituksista sellaiseksi, joka hämärtää Israelin luonteen näinä viimeisinä päivinä. Juuri tämä välittyy näissä artikkeleissa kuvatulla tavalla. Enemmänkin, kuten viittasin johonkin pimeään tässä uskomusjärjestelmässä, voisiko olla niin, että liittoteologia, joka johtaa korvausteologiaan, johtaa myös juutalaisten ja Israelin vastaiseen antisemitismiin? Lyön vetoa, että saan paljon ystäviä tällä ajatuksella.

Nämä kaksi vastakkaista kantaa, dispensationalismi vs. liittoteologia, näyttävät tulleen esiin, kun terroristiryhmä Hamas hyökkäsi raa'asti Israeliin 7. lokakuuta 2023. Teologit tämän aidan molemmin puolin päättivät, että heidän on pyrittävä yhtenäisyyteen ns. Palestiinan ja Israelin konfliktissa. He olivat nimittäin erinomaisen päteviä ratkaisemaan

tämän historiallisen konfliktin, koska luulivat Jeesuksen opetusten pystyvän ratkaisemaan sen. Tämä kaikki kuulostaa hyvältä, paitsi se, miten he lähestyivät asiaa. Luonnollisesti he tutkivat sitä liittoteologian näkökulmasta selvittääkseen, olivatko Israelin toimet ja vastaus lokakuun 7. päivään oikeutettuja kristillisten oppien mukaan vai eivät. Olisiko Jeesus hyväksynyt sen, että Israel ryhtyy sotaan hävittämään vihollisensa? Ilmeisesti se on melko epämääräistä, koska Jeesus käski meitä rakastamaan vihollisiamme. Heidän keskustelustaan tuli periaatteessa täysin Jeesus-keskeistä, koska Israelilla ei ole sijaa liittoajattelussa. Muista, että kyse on siitä, että seurakunta korvaa Israelin. Jumalan raamatulliset julistukset, joissa selvästi sanotaan, että Israel on hänelle tärkeä ja että sillä on merkittävä rooli hänen yleisessä maailmansuunnitelmassaan, näyttävät jäävän taka-alalle, kun teologit uuvuttavat itsensä perustelemalla tukeaan Palestiinan asialle. Miksi sanon näin? Koska . . .

Tutkijat käyttivät narratiivissaan termejä, kuten miehitys, uudisasukkaiden väkivalta, uudisasukkaiden kolonialismi, siirtyminen ja suhteeton vastaus, mikä antoi uskottavuutta erittäin kiistanalaisille - ja väärille - syytöksille Israelia vastaan.

Toisin sanoen, kun tällaista kieltä käytetään, niin tiedät, että Israel joutuu kärsimään. Ja se on asian ydin. Väistämättä dispensationalistiset teologit näyttävät taipuneen sen narratiivin alla, että Israelilla ei ole oikeutusta vaatia maata. Siten - ja se on järkyttävää - he päätyivät tähän oletettavasti hankalaan kysymykseen, jossa

*Osallistujat keskustelivat myös siitä, missä määrin Israelin toimet ovat oikeutettuja, kun kyse on juutalaisvaltion **olemassaolon** säilyttämisestä.*

Joten, huolimatta Jumalan sanan todisteista, ehkä Israelin ei pitäisi yrittää niin kovasti estää vihollisiaan tuhoamasta itseään. Senhän pitäisi rakastaa heitä ja kääntää toinen poski. Jos se tarkoittaa, että he tappavat ja poistavat kaikki juutalaiset joesta mereen, se on hienoa, koska Jeesuksen mukaan se on rakkautta.

Teologimme ovat unohtaneet Jumalan lupaukset. He ovat unohtaneet, kuinka Hän sanoi Israelin maan kuuluvan juutalaisille ikuisesti, koska Hän asetti siihen Nimensä. Itseasiassa Israelin pitäisi olla paljon suurempi kuin se on nyt. Kuinka tämä saavutetaan antautumalla väärälle narratiiville miehityksestä ja myytille, että kahden valtion ratkaisu muka ratkaisee

ikuisen konfliktin Abrahamin, lisäksi ja Jaakobin poikien, toisin sanoen lupauksen lasten ja vain Abrahamin poikien välillä, eli niiden, jotka olivat lihan lapsia?

Mutta Gary, teologit uskovat, että *"Jumalan sydän ei koskaan ole väkivallan puolella"*. Kuinka voimme oikeuttaa Israelin harjoittaman väkivallan niitä kohtaan, jotka vihaavat sitä? Tähän sanon, että ehkä meidän on ymmärrettävä se, mitä on meneillään raamatullisesta ja profeettallisesta näkökulmasta. Eikö Jumala oikeuttanut väkivallan ja jopa rohkaisi siihen käskiessään israelilaisia valloittamaan Luvattu Maa?

Eikö hän käskenyt vihkimään heidät tuhon omiksi niin, että he eivät enää asuisi Kanaanin maassa? Pitäisikö meidän uskoa, että Jumala on muuttanut mielensä pakanakansojen suhteen, jotka palvovat vääriä jumalia Siionin vuorella? Onko Jumala Raamatun Jumala, joka ei koskaan muutu ja joka on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, vai ei? Ja jos, niin miksi meidän pitäisi uskoa, ettei hän halua enää, että hänen valittu kansansa asuu tässä maassa ilman, että valheet, valheellisuudet ja arvottomat epäjumalat saastuttavat sen? Luuletko, että Hän todella haluaa, että Hänen lapsensa Israel sekoittuu avioliittojen kautta pakanoihin ja että Hänen maansa jaetaan? Miksi tämä ei ole edes ongelma?

Luulen, että se on ongelma seurakunnassaa, koska liittoteologia, joka uskoo korvausteologiaan, asettuu Israelia vastaan. Jos et usko, että Jumalan Sanan mukaan Israelilla on merkitystä tänään ja tulevaisuudessa, niin etkö silloin aktivoi jakeen 1.Moos.12:3 päällesi?

Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.

Etkö silloin itseasiassa kiroa Israelia? Siionismi on uskoa juutalaiseen valtioon. Jumalan Sanan mukaan kaikkien kristittyjen pitäisi olla siionisteja. Jos he eivät ole ja itseasiassa edistävät palestiinalaisia juutalaisten kustannuksella ja kannattavat kahden valtion ratkaisua, niin kuinka tämä ei olisi vastoin Jumalan tarkoituksia? Eikö se itseasiassa ole antisemitismiä toivoa hyvää palestiinalaisille ja nostaa heidät terrorimestareineen juutalaisten ja Israelin yläpuolelle?

Luulen, että teologimme molemmilla puolilla harjoittavat ihan liian paljon omaan napaan tuijottamista. Jos he lukisivat ja uskoisivat sen, mitä Jumala

kirjaimellisesti sanoo ja katsoisivat kaikkea, mitä maailmassa tapahtuu Raamatun profeetallisen linssin läpi, niin minusta tuntuu, että he olisivat sopusoinnussa Jumalan kanssa ja heillä olisi paljon vähemmän valittamista. He voisivat myös oikeasti välittää totuuden oppilailleen ja kaikille muille seuraajillensa.

Eikö se olisi ainutlaatuista näinä viimeisinä pimeinä päivinä?

JAA TÄTÄ